

Міністерство освіти і науки України
Національний університет водного господарства
та природокористування
Кафедра державного управління
документознавства та інформаційної діяльності

ISSN 2617-4650

<https://doi.org/10.31713/st1-220180>

СТРАТЕГІЯ І ТАКТИКА ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ

збірник наукових праць
Випуск 1-2, 2018 р.

Рівне – 2019

ЕКОНОМІЧНІ ПРОБЛЕМИ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ

Антонова С. Є. Державна політика у сфері професійної освіти в Рівненській області	5
Веретін Л. С. Теоретичні основи управління продуктивністю підприємств у емерджентному середовищі	10
Гладченко А. Ю. Макроекономічна рівновага на національному рівні	15
Альшаафі Мохамед Алі Відображення тенденцій інформатизації суспільства в сучасній системі охорони здоров'я.	21
Поляков М. В., Ханін І. Г., Бормотенко М. В., Косенчук С. Стратегія та тактика інноваційного розвитку підприємств ІТ-індустрії	28
Сазонець О. М., Ідріссі Сулейман Українські реалії зростання ІТ в контексті світової інформаційної асиметрії	36
Саленко А. С. Регуляторний вплив держави та інституційне забезпечення лібералізації економіки та підприємницької діяльності	41
Саричев В. І. Порівняльний контекст функціонування системи охорони здоров'я України та співпраця з міжнародними інституціями	53
Стець Н. В. Інституційна сфера функціонування сільського господарства та забезпечення збалансованого розвитку сільськогосподарських підприємств	63
СТРАТЕГІЯ І ТАКТИКА ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ	
Рустамов Ю., Алієв С. Оптимальні рішення для використання ірригації води	74
Бурачик А. І., Ільченко А. О. Вдосконалення системи державного регулювання медичної допомоги учасникам бойових дій в контексті військово-медичної доктрини України	79
Зима І. Я. Сутність та функції системи державного управління охороною здоров'я в інституційному середовищі	85
Маланчук Л. О. Дослідження розвитку інформаційних війн в Україні та світі	95
Мартинюк Г. Ф. Формування інформаційної культури бакалаврів з інформаційної, бібліотечної та архівної справи засобами НІКТ	99
Нікітенко С. В. Державне управління фізичною культурою і спортом в Україні. Історіографія проблеми	102
Сазонець І. Л., Гессен А. Є. Теоретичні та практичні підходи до формування державних і корпоративних соціальних програм	111
Тихончук Л. Х. Сучасний стан та напрями вдосконалення механізмів державного регулювання міжнародної економічної діяльності корпорацій	119
Фесянов П. О. Вивчення громадської думки у процесі здійснення державної політики: регіональний аспект	124
Цецик Я. П. Діяльність націонал-демократів на Волині у контексті нормалізаційної угоди з польським урядом 1935-1939 рр.	132

ECONOMIC ISSUES OF PUBLIC ADMINISTRATION

Antonova S. Y. State Policy in the Field of Professional Education in Rivnen Region	5
Veretin L. S. Theoretical Bases of Management of Productivity of Enterprises in the Emergency Environment	10
Hladchenko A. Y. Macroeconomic Equilibrium at the National Level	15
Alshaafi Mohamed Ali Displacement of Trends of Information Society in Modern System of Health Protection Systems	21
Poliakov M. V., Khanin I. H., Bormatenko N. V., Kosenchuk S. Strategy and Tactics of Innovative Development of it Industry Enterprises	28
Sazonets O. M., Idrissi Soulamane Ukrainian Realities of it Growth in the Context of the World Information Asymmetry	36
Salenko A. S. Regulatory Influence of the State and Institutional Provision of Liberalization of Economy and Enterprise Activity	41
Sarychev V. I. Comparative Context of the Functioning of Ukraine's Health System and Cooperation With International Institutions	53
Stets N. V. Institutional Sphere of Functioning of Agriculture and Ensuring Balanced Development of Agricultural Enterprises	63
STRATEGIES AND TACTICS OF PUBLIC ADMINISTRATION	
Rustamov Y., Aliyev S. The Optimal Irrigation Under Water Use Decisions	74
Burachyk A. I., Ilchenko A. O. Improving the System of Public Regulation of Medical Aid For Participants of Malays of Action in the Context of the Military Doctrine of Ukraine	79
Zyma I. Ya. The Essence and Functions of Public Health Management System in the Institutional Environment	85
Malanchuk L. O. Study on the Development of Informational War in Ukraine and The World	95
Martyniuk H. F. Formation of Information Culture of Bacalawyers From Information, Library and Archival Affairs by NICT	99
Nikitenko S. V. State Management of Physical Culture and Sports in Ukraine. Historiography Problem	102
Sazonets I. L., Hessen A. Ye. Theoretical and Practical Approaches to the Formation of Public and Corporate Social Programs	111
Tykhonchuk L. Kh. Modern State and Directions for Improvement of Mechanisms Public Regulation of International Economic Activities of Corporations	119
Fesianov P. O. Study of Public Opinion in the Process of Implementing State Policy: Regional Aspect	124
Tsetsyk Y. P. Activities Of National Democrats to the Volyny in the Context of the Normalization Agreement With the Polish Government of 1935-1939	132

- думка, 2008. 200 с. URL: <http://lib.iitta.gov.ua/711148/1/12.pdf>. (дата звернення: 15.05.2019).
4. Освіта в Україні : базові індикатори: Інформаційно-статистичний бюлетень результатів діяльності галузі освіти у 2017/2018 н. р. ДНУ «Інститут освітньої аналітики» : [б. в.]. 2018. 209 с. URL: <https://mon.gov.ua/storage/app/media/nova-ukrainska-shkola/1serpkonf-informatsiyniy-byuleten.pdf> ст. 9–15 (дата звернення: 15.05.2019).
5. Товканець О. С. Розвиток професійно-технічної освіти в Україні. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. 2011. Випуск 23. С. 183–185. URL: <https://dspace.uzhnu.edu.ua/jspui/bitstream/lib/6447/.pdf> (дата звернення: 15.05.2019).
2. Laptieva A. V. Evoliutsiia rozvytku systemy pidhotovky kvalifikovanykh robitnychykh kadriv v Ukraini protiahom KhKh stolittia. *Naukovi pratsi Kirovohradskoho natsionalnoho tekhnichnoho universytetu*. 2012. Vypusk 22. Ch. 1. S. 190–195. URL: [http://nuczu.edu.ua/sciencearchive/PublicAdministration/vol7\(17\)/32.pdf](http://nuczu.edu.ua/sciencearchive/PublicAdministration/vol7(17)/32.pdf). (дата звернення: 15.05.2019).
3. Nychkalo N. H. Transformatsiia profesiino-tekhnichnoi osvity Ukrainy : monohr. K. : Pedagogichna dumka, 2008. 200 s. URL: <http://lib.iitta.gov.ua/711148/1/12.pdf>. (дата звернення: 15.05.2019).
4. Osvita v Ukraini : bazovi indykatory: Informatsiino-statystychnyi biuleten rezultativ diialnosti haluzi osvity u 2017/2018 n. r. DNU «Instytut osvitnoi analityky» : [b. v.]. 2018. 209 s. URL: <https://mon.gov.ua/storage/app/media/nova-ukrainska-shkola/1serpkonf-informatsiyniy-byuleten.pdf> st. 9–15 (дата звернення: 15.05.2019).
5. Tovkanets O. S. Rozvytok profesiino-tekhnichnoi osvity v Ukraini. *Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho natsionalnoho universytetu*. 2011. Vypusk 23. S. 183–185. URL: <https://dspace.uzhnu.edu.ua/jspui/bitstream/lib/6447/.pdf> (дата звернення: 15.05.2019).

References

1. Koval V. Istorychni aspekty rozvytku systemy profesiinoi pidhotovky robitnychykh kadriv v Ukraini u KhKh stolitti. *Nova pedagogichna dumka*. 2013. № 2. S. 6–8. URL: http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?I21DBN=LINK&P21DBN=UJRN&Z21ID=&S21REF=10&S21CNR=20&S21STN=1&S21FMT=ASP_meta&C21COM=S&2_S21P03=FILA=&2_S21STR=Npd_2013_2_3. (дата звернення: 15.05.2019).

Рецензент: д.е.н., професор І. Л. Сазонець

УДК 331.101.6

<https://doi.org/10.31713/st1-220182>

JEL Classification: D 24, L 23, M 11

Веретін Л. С.

к.е.н., доцент кафедри державного управління, документознавства та інформаційної діяльності Національний університет водного господарства та Природокористування, м. Рівне

ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ УПРАВЛІННЯ ПРОДУКТИВНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВ У ЕМЕРДЖЕНТНОМУ СЕРЕДОВИЩІ

Veretin L. S.

Ph.D. in Economics,
Associate Professor of Department of Public Administration,
Documentation and Information Activities
National University of Water
and Environmental Engineering, Rivne

THEORETICAL BASES OF MANAGEMENT OF PRODUCTIVITY OF ENTERPRISES IN THE EMERGENCY ENVIRONMENT

В статті досліджено теоретичні основи управління продуктивністю підприємств у емерджентному середовищі. Виявлено неоднозначність у тлумаченні сутності понять «продуктивність», «результативність» та «ефективність». Визначено та теоретично обґрунтовано підходи до управління продуктивністю підприємства. Подано систему управління продуктивністю підприємства. Проаналізовано відповідні системи показників та перелічено їх характерні риси.

The article investigates the theoretical bases of enterprise productivity management in an emerging environment. The ambiguity in the interpretation of the concepts of "productivity", "performance" and "efficiency" is revealed. Definite and theoretically grounded approaches to enterprise productivity management. The enterprise productivity management system is submitted. The corresponding systems of indicators are analyzed and their characteristic features are listed.

Ключові слова: управління, продуктивність, підприємства, система, показники, характеристика.

Keywords: management, productivity, enterprises, system, indicators, characteristics.

Постановка проблеми. В умовах трансформації економіки та євроінтеграційних процесів в Україні все більшої актуальності набуває питання підвищення ефективності виробничо-господарської діяльності вітчизняних підприємств, що тісно пов'язане з їх продуктивністю. Реалії сьогодення постійно висувають нові виклики, на які підприємства повинні адекватно та оперативно реагувати. Практика свідчить про те, що вирішення обумовлених завдань уможливується лише через впровадження сучасної моделі управління продуктивністю підприємств, яка базується передусім на модернізації управління матеріальними, енергетичними та іншими ресурсами, управлінні інноваціями та сучасними технологіями, інформаційному забезпеченні. Осучаснена, науково обґрунтована концепція управління продуктивністю дає змогу підприємствам забезпечувати високі рівні ефективності їх господарської діяльності в умовах ринку, швидше адаптуватися до змін у емерджентному зовнішньому середовищі. У цьому контексті пояснюється актуальність результатів наукового дослідження щодо управління продуктивністю підприємств.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Продуктивність пов'язана з багатьма

макроекономічними факторами, які досліджували зарубіжні вчені, зокрема такі фундатори сучасної економічної ринкової системи, як: І. Ансофф, Т. Давенпорт, Т. Коупленд, Р. Мерто, М. Міллер, Ф. Модільяні, Д. Хедлі та ін.

Проблема продуктивності залишається ключовою в дослідженнях ефективного механізму функціонування економіки підприємств, яким присвячено наукові роботи та публікації вітчизняних науковців, а саме: Л.І. Безтелесної, І.Г. Бритченко, Т.В. Гринько, О. І. Дацій, М.В. Мальчик, Н.А. Мамонтової, І.І. Павленко, І.Л. Сазонця, С.Е. Сардака, Г.А. Семенова, І.Г. Ханіна, О.М. Ястремської та ін. Проблеми галузі споживчої кооперації України, підвищення продуктивності та конкурентоспроможності підприємств досліджено у працях В.В. Апопія, О.В. Березіна, Л.М. Березіної, Н.В. Бутенко, Ю.В. Карпенко, О.А. Паршиної, М.Є. Рогози, І.А. Сененко, С.С. Слави та ін.

Мета статті. Резерви зростання продуктивності базуються на більш ефективному використанні ресурсів та зниженні витрат на їх забезпечення. Кризове середовище господарювання активізує насамперед не екстенсивні, а інтенсивні чинники зростання або

підтримки продуктивності підприємств. Це стосується і підприємств споживчої кооперації, фінансове становище яких тісно пов'язане з матеріальним становищем громадян – покупців товарів і споживачів послуг. Вищезазначене обумовлює підвищений інтерес практиків, науковців і дослідників до проблеми управління продуктивністю та необхідність підготовки публікації на цю тему.

Виклад основного матеріалу. В умовах реструктуризації системи виробництва, які характеризуються фінансово-економічними кризами, обмеженими ресурсами і можливостями, перед підприємствами дедалі складнішими постають завдання з оновлення основних засобів чи проведення реорганізації виробництва. Це означає, що у короткостроковому періоді виробничі потужності підприємства – фіксовані (незмінні). Водночас, обсяги виробництва, а відповідно і продуктивність підприємства в короткостроковому періоді можуть бути змінені шляхом збільшення чи зменшення кількості живої праці, сировини та інших ресурсів.

Результати проведеного дослідження свідчать про те, що в сучасних реаліях, які характеризується системною кризою у всіх секторах національної економіки, зменшенням виробничих потужностей підприємств, підвищенням цін на енергоносії та іншими суспільними явищами, що негативно впливають на функціонування і розвиток вітчизняних підприємств, актуальними є питання щодо забезпечення високого рівня їх продуктивності за рахунок осучаснення управління.

Виявлено, що, незважаючи на те, що проблемам продуктивності підприємств споживчої кооперації України присвячено наукові роботи, публікації багатьох вітчизняних учених, в економічній науці дотепер немає цілісного наукового дослідження, в якому комплексно проаналізовано та систематизовано теоретичні й практичні аспекти управління продуктивністю таких підприємств.

Існуючі в науковій економічній літературі теорії та концепції продуктивності, за характерними ознаками необхідно виокремити в дві групи: марксистська політична економія; концепції факторів виробництва та

продуктивності капіталу. Точки зору економістів щодо продуктивності та підходів до управління нею відрізняються залежно від напрямів та шкіл економічних теорій. Разом з тим, економісти – однозначні в поглядах, що сутність продуктивності проявляється у таких її аспектах, як: взаємодія між виробництвом вартості, різними факторами виробництва та розподілом результатів серед учасників виробництва.

На основі аналізу вітчизняної та зарубіжної енциклопедичної літератури, наукових публікацій в процесі дослідження виявлено неоднозначність у тлумаченні сутності понять «продуктивність», «результативність» та «ефективність». Ефективність окремими науковцями ототожнюється з продуктивністю, яка, в свою чергу, вживається у значенні поняття «результативність», а розуміння відмінностей між ними є нечітким. Така термінологічна нез'ясованість зумовлює існування неузгодженостей в трактуванні цих понять та помилковість у їх використанні при проведенні наукових досліджень. У цьому контексті автором запропоновано авторські визначення цих понять, з'ясовано відмінності між ними та обґрунтовано особливості. Базуючись на результатах термінологічного аналізу, вважаємо доцільним наступне визначення продуктивності підприємства: «досягнення оптимального балансу між внутрішніми чинниками розвитку підприємства, що забезпечує отримання прибутків, економічних вигод за умови здійснення мінімальних витрат і ефективного використання наявних у підприємства ресурсів; процес, на який впливають ендогенні та екзогенні фактори».

Сутність управління продуктивністю підприємства можна характеризувати як виконання суб'єктами управління відповідних функцій (планування, організації виконання, здійснення моніторингу, контролю, коректування тощо), постійного цілеспрямованого управлінського впливу на співвідношення результатів і витрат з метою забезпечення рівного або вищого за конкурентів рівня продуктивності з урахуванням впливу внутрішніх і зовнішніх факторів, умов ринкової економіки та ефективних управлінських рішень. В процесі досліджень автором визначено та теоретично

обґрунтовано підходи до управління продуктивністю підприємства, зокрема такі, як: системний – як спосіб комплексного вирішення питань, пов'язаних з управлінням продуктивністю з урахуванням впливу зовнішніх і внутрішніх факторів; процесний – як сукупність послідовних і безперервних управлінських дій; функціональний – як поетапне виконання розроблених суб'єктами управління

підприємством функцій. Результати аналізу японського досвіду вказують на те, що управління продуктивністю підприємств базується на безперервному удосконаленні процесів виробництва та методів управління.

Автором розроблено модель системи управління продуктивністю підприємств, структуру та зв'язки базових складових якої зображено на рис. 1.

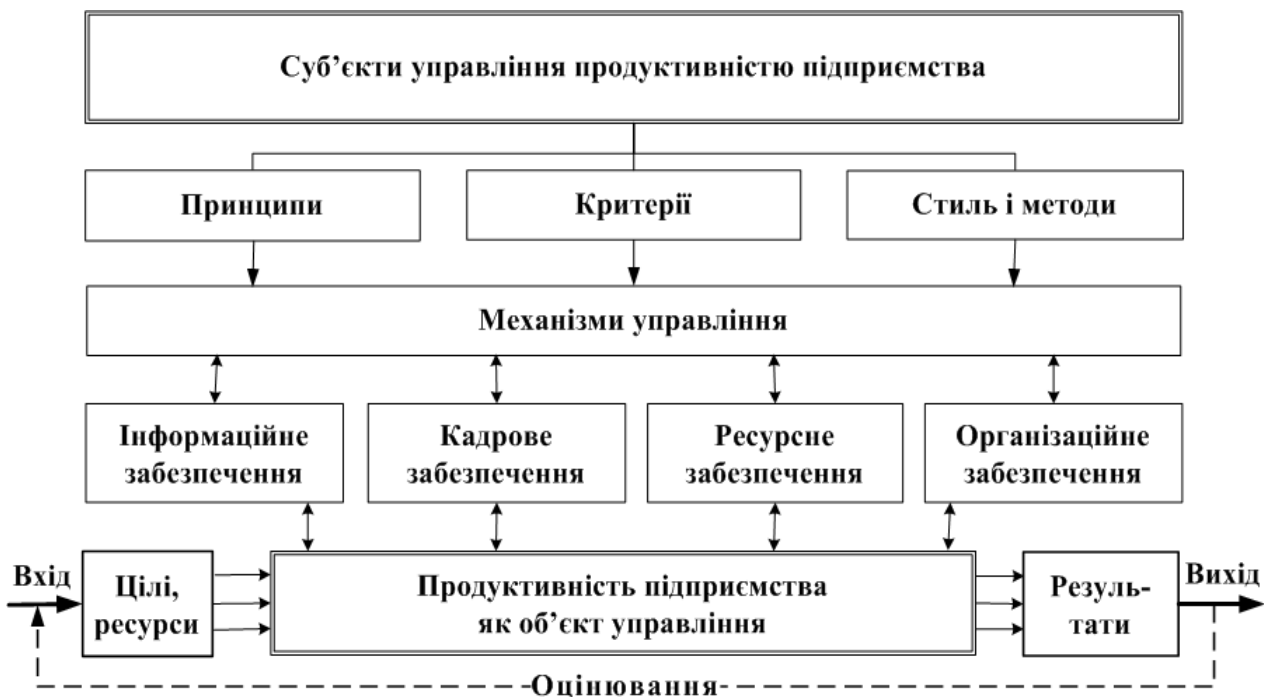

Рис. 1. Система управління продуктивністю підприємства

Стрижневими компонентами системи є: «вхід» (визначені цілі, завдання, наявні в підприємства ресурси або доступ до них); «вихід» (досягнуті результати, які вимірюються показниками продуктивності). Формат впливу інших структурних елементів на об'єкт управління, їх взаємозв'язки та сукупна взаємодія базуються саме на цих двох вихідних пунктах, співставлення яких дає змогу оцінити та порівняти ступінь досягнення результатів відповідно до визначених цілей. Обґрунтовано, що в сучасних реаліях економіки України ефективність функціонування системи управління продуктивністю підприємств детермінована чинниками: якісними параметрами структурних складових системи; адекватним вибором і реалізацією сукупності

принципів, критеріїв, стилів, методів і механізмів управління; взаємодією суб'єктів управління (інститутів держави, підприємництва, громадських об'єднань); забезпеченням різними видами ресурсів, їх ефективним і раціональним використанням; моніторингом, оцінюванням досягнутих результатів (на «виході»), оперативним контролем і корегуванням цілей (на «вході»).

Підходи до оцінки продуктивності в емерджентному середовищі та показники, якими її вимірюють, є предметом численних дискусій, що постійно ведуться серед економістів-науковців. Вітчизняні, зарубіжні вчені та дослідники пропонують різні моделі, методи вимірювання продуктивності підприємств, відповідні системи показників, характерними рисами яких є

недостатня визначеність, сформованість і науково-теоретична обґрунтованість. Аргументовано, що відсутність загальноприйнятого підходу до вимірювання продуктивності підприємства, уніфікованого переліку показників, єдиної шкали їх розрахунку не лише негативно позначається на оцінці даного поняття на мікрорівні, але є недоліком в управлінні продуктивністю підприємств при плануванні, моніторингу, контролі тощо.

Висновки. В економічній науці нині немає цілісного та комплексного дослідження за цією тематикою. Теоретична база з управління продуктивністю підприємств в емерджентному середовищі – недостатньо розроблена, а підходи до вимірювання не мають належного теоретико-методичного обґрунтування.

В роботі встановлено відмінності в наукових підходах до трактування продуктивності, нечіткість в розумінні її сутності, яка в багатьох випадках помилково уподібнюється з термінами «ефективність» і «результативність». Уточнено сутність таких понять, як: «результативність» (кількісний показник, що вимірює фактично досягнуті визначені цілі та дає змогу порівняти їх із запланованими або прогнозованими), «ефективність» (співвідношення доходу на одиницю затраченого підприємством ресурсу), «продуктивність» (співвідношення показника результативності до використаних ресурсів,

витрат або показник, що показує, скільки припадає доходу на одиницю витрат).

Управління продуктивністю визначено як виконання суб'єктами управління відповідних функцій (планування, організації виконання, здійснення моніторингу, контролю, коректування тощо), постійного цілеспрямованого управлінського впливу на співвідношення результатів і витрат з метою забезпечення рівного або вищого за конкурентів рівня продуктивності з урахуванням впливу внутрішніх і зовнішніх факторів, умов ринкової економіки та ефективних управлінських рішень. Проаналізовано базові підходи до управління продуктивністю підприємств (функціональний, системний і процесний).

Запропоновано авторську модель системи управління продуктивністю підприємств, базовими складовими якої є «вхід» (цілі, ресурси), «вихід» (результати), суб'єкти, принципи, критерії, механізми, стиль і методи управління продуктивністю та показано взаємозв'язки між ними.

З'ясовано, що відсутність загальноприйнятого переліку показників, системи їх розрахунку та уніфікованого підходу до вимірювання продуктивності унеможлиблює встановлення єдиної шкали її оцінки та знижує ефективність здійснення управління продуктивністю на підприємствах.

Список використаних джерел

1. Шпотюк Л. С. Основні аспекти дослідження проблеми управління продуктивністю організації. *Вісник Львівської комерційної академії. Серія економічна*. Львів: Вид-во Львів. комерц. акад., 2005. Вип. 17. С. 260–263.
2. Шпотюк Л. С. Суть продуктивності організації. *Фінансова система України*: зб. наук. праць. Острого: Вид-во НаУ «Острозька академія», 2006. Вип. 8. Ч. 1. С. 462–467.
3. Веретін Л. С. Підходи до управління продуктивністю в організації. *Вісник Національного університету водного господарства та природокористування. Економічні науки*: зб. наук. праць. 2012. Вип. 2 (58). С. 20–27.
4. Веретін Л. С. Продуктивність торгівельної діяльності споживчої кооперації регіону: сучасні тенденції та напрями вдосконалення.

Проблеми раціонального використання соціально-економічного та природно-ресурсного потенціалу регіону: фінансова політика та інвестиції: зб. наук. праць. 2013. К.: СЕУ / Рівне, НУВГП. Вип. XIX (№ 3). С. 72–80.

5. Веретін Л. С., Брітченко І. Л. Удосконалення – ключова компонента в процесі управління продуктивністю в Японії. *Менеджер*: зб. наук. праць ДонДУУ. 2013. № 4 (66). С. 147–152.
6. Веретін Л. С. Інформаційне забезпечення як одна із передумов управління продуктивністю підприємства. *Ефективна економіка*: електронне наукове фахове видання ДДДАЕУ. 2015. № 4. URL: <http://www.economy.nauka.com.ua> (дата звернення: 15.05.2019).
7. Veretin L. S. Improvements as key component in a productivity management process. *Nauka i Studia. Ekonomiczne nauki*. 2015. No. 1 (132). P. 47–51.

References

1. Shpotiuk L. S. Osnovni aspekty doslidzhennia problemy upravlinnia produktyvnosti orhanizatsii. *Visnyk Lvivskoi komertsiinoi akademii. Serii ekonomichna*. Lviv : Vyd-vo Lviv. komerts. akad., 2005. Vyp. 17. S. 260–263.
2. Shpotiuk L. S. Sut produktyvnosti orhanizatsii. *Finanova systema Ukrainy* : zb. nauk. prats. Ostroh : Vyd-vo NaU «Ostrozka akademiia», 2006. Vyp. 8. Ch. 1S. 462–467.
3. Veretin L. S. Pidkhody do upravlinnia produktyvnosti v orhanizatsii. *Visnyk Natsionalnoho universytetu vodnoho hospodarstva ta pryrodokorystuvannia. Ekonomichni nauky* : zb. nauk. prats. 2012. Vyp. 2 (58). S. 20–27.
4. Veretin L. S. Produktyvnist torhivelnioi diialnosti spozhyvchoi kooperatsii rehionu: suchasni tendentsii ta napriamy vdoskonalennia. *Problemy ratsionalnoho vykorystannia sotsialno-ekonomichnoho ta pryrodno-resursnoho potentsialu rehionu: finansova polityka ta investytsii* : zb. nauk. prats. 2013. K. : SEU / Rivne, NUVHP. Vyp. KhIKh (№ 3). S. 72–80.
5. Veretin L. S., Britchenko I. L. Udoskonalennia - kliuchova komponenta v protsesi upravlinnia produktyvnosti v Yaponii. *Menedzher* : zb. nauk. prats DonDUU. 2013. № 4 (66). С. 147–152.
6. Veretin L. S. Informatsiine zabezpechennia yak odna iz peredumov upravlinnia produktyvnosti pidpriemstva. *Efektivna ekonomika* : elektronne naukove fakhove vydannia DDDAEU. 2015. № 4. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua> (data zvernennia: 15.05.2019).
7. Veretin L. S. Improvements as key component in a productivity management process. *Nauka i Studia. Ekonomiczne nauki*. 2015. No. 1 (132). P. 47–51.

Рецензент: д.е.н. професор С. О. Левицька (НУБГП)

УДК 330.82:334

<https://doi.org/10.31713/st1-220183>

JEL Classification: E 32, F 23, L 10

Hladchenko A. Y.

PhD in Economics,
Project manager
Noosphere Association
(Dnipro)

MACROECONOMIC EQUILIBRIUM AT THE NATIONAL LEVEL

Гладченко А. Ю.

к.е.н., менеджер проєктів
асоціація «Noosphere»
(м. Дніпро)

МАКРОЕКОНОМІЧНА РІВНОВАГА НА НАЦІОНАЛЬНОМУ РІВНІ

The article substantiates that the effectiveness and efficiency of the actors and existing governance mechanisms in the areas of coordination of economic equilibrium, and counter-cyclical measures has low efficiency due to the emergence of new factors of socio-economic relations that cannot respond to with the help of classical instruments of macroeconomic policy. This thesis justified the emergence of new trends in modern international economic relations as a dollarization, international trade war, transnationalization, the development of a virtual international trade market.

В статті обґрунтовано, що ефективність та дієвість суб'єктів та існуючих механізмів управління у сферах координації економічної рівноваги та антициклічних заходів має низьку